

I. Disposicions generals

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

12802 *ORDRE SCO/1929/2007, de 22 de juny, per la qual es modifica l'annex X del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics. («BOE» 157, de 2-7-2007.)*

El Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, va recopilar en un sol text tota la normativa existent sobre aquesta matèria, adaptant-se a la legislació comunitària. Les ordres de 4 de juny de 1998, de 26 d'abril de 1999, de 3 d'agost de 2000 i les ordres SCO/249/2003, SCO/1448/2003, SCO 2592/2004, SCO/3664/2004, SCO/544/2005, SCO/3691/2005, SCO/747/2006, SCO/1730/2006, SCO/3283/2006 i SCO/504/2007, de 5 de març, han modificat els annexos d'aquest Reial decret.

Aquest Reial decret ha estat modificat pel Reial decret 2131/2004, de 29 d'octubre, i el Reial decret 209/2005, de 25 de febrer.

La Directiva 76/768/CEE del Consell, de 27 de juliol de 1976, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria de productes cosmètics, ha estat objecte de successives modificacions, una d'aquestes mitjançant l'apartat B de l'annex de la Directiva 2006/81/CE de la Comissió, de 23 d'octubre de 2006, per la qual s'adapta la Directiva 95/17/CE pel que fa a l'exclusió d'un o diversos ingredients de la llista prevista per a l'etiquetatge de productes cosmètics. Aquesta Directiva modifica l'apartat 2 de l'annex X «Modalitats de concessió del número de registre a què es refereix l'article 17» del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, assignant els codis corresponents a Bulgària i Romania amb motiu de la seva adhesió. Així mateix, s'actualitza la llista amb la inclusió dels codis dels estats membres que l'any 2004, mitjançant l'acta d'adhesió, es van incorporar a la Unió Europea.

Mitjançant aquesta disposició es transfereix parcialment aquesta Directiva a l'ordenament jurídic intern, d'acord amb el que estableix la disposició final primera del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, i s'incorporen els estats membres que l'any 2004, mitjançant l'acta d'adhesió corresponent, es van incorporar a la Unió Europea.

En virtut d'això, dispo:

Article únic. *Modificació de l'annex X del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.*

A l'apartat 2 de l'annex X del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, s'hi afegeixen els números de referència següents:

- «16 República Txeca.
- 17 Estònia.
- 18 Xipre.

- 19 Letònia.
- 20 Lituània.
- 21 Hongria.
- 22 Malta.
- 23 Polònia.
- 24 Eslovènia.
- 25 Eslovàquia.
- 26 Bulgària.
- 27 Romania».

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic intern l'apartat B de l'annex de la Directiva 2006/81/CE de la Comissió, 29 de setembre de 2006, per la qual s'adapta la Directiva 95/17/CE pel que fa a l'exclusió d'un o diversos ingredients de la llista prevista per a l'etiquetatge de productes cosmètics i la Directiva 2005/78/CE pel que fa als requisits del sistema de supervisió del control d'emissions utilitzable en els vehicles i a les exempcions aplicables als motors de gas, amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de juny de 2007, La ministra de Sanitat i Consum, Elena Salgado Méndez.

CAP DE L'ESTAT

12868 *LLEI ORGÀNICA 7/2007, de 2 de juliol, de modificació de les lleis orgàniques 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar, i 8/1998, de 2 de desembre, de règim disciplinari de les Forces Armades, i del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La raó de ser dels exèrcits és la defensa militar d'Espanya, una finalitat incompatible amb la posada en risc de la població o de la seguretat en el curs de les seves activitats quotidianes d'ensinistrament o pràctiques.

La realització de vols sense observar les mesures de seguretat necessàries constitueix un acte greu i de perjudicis evidents, que ha de ser sancionat tant en l'àmbit penal com en el disciplinari.

Salvaguardar les vides i els béns de tercers, així com protegir la integritat dels pilots, les aeronaus i les dotacions, exigeix el compliment rigorós del que estableixen el Reglament de circulació aèria operativa, el Reglament de circulació aèria o les instruccions de la cadena de comandament. Aquest és l'objectiu d'aquesta Llei, que estableix un nou tipus penal i un altre disciplinari. S'ofereix així una resposta proporcionada a conductes que poden ocasionar un dany tan greu als ciutadans i al prestigi dels exèrcits.

D'una part s'afegeix un nou article 170 bis al Codi penal militar per complementar el capítol II, títol VII, la redacció actual del qual resulta insuficient per tipificar com a delictes les accions que ara, d'acord amb aquesta Llei, poden ser penades.

A més, aquestes accions troben la seva infracció disciplinària correlativa en una nova causa d'expedient governatiu, i s'omple així el buit d'una norma que no tenia previsió específica per a aquestes accions. Ara, la responsabilitat disciplinària es pot exigir als incompliments de les ordres i instruccions relatives a la navegació aèria o al pla de vol d'una aeronau militar, quan siguin causa d'alarma social, de perturbacions a la població civil o quan s'efectuïn vols a baixa altura no permesos.

Per prevenir aquestes conductes s'introdueix una nova sanció extraordinària: la pèrdua definitiva de l'aptitud aeronàutica per al vol, una mesura que es considera eficaç i idònia per als qui, amb la seva actitud irresponsable, sobrevolin les poblacions a baixa altura causant alarma o perturbacions als ciutadans que, per la seva condició militar, estan obligats a protegir.

En el text de la Llei s'introdueix una disposició addicional per la qual es modifica el que disposa el Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, la qual cosa, a més, i per pura lògica interna, ha suposat igualment que s'afegeixi una disposició final per subratllar que el contingut de la disposició addicional esmentat no té caràcter de llei orgànica.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar.*

S'hi afegeix un nou article 170 bis, que queda redactat en els termes següents:

«El comandant d'aeronau militar que incompleixi les normes, ordres o instruccions relatives a la navegació aèria o al pla de vol d'una aeronau militar, i posi en risc la vida o la seguretat de les persones, o posi en perill la mateixa aeronau, es castiga amb la pena d'un a sis anys de presó i inhabilitació definitiva per al comandament d'aeronaus militars».

Article segon. *Modificació de la Llei orgànica 8/1998, de 2 de desembre, de règim disciplinari de les Forces Armades.*

U. S'afegeix un número 8 a l'article 17, que queda redactat en els termes següents:

«Incomplir les normes, ordres o instruccions relatives a la navegació aèria o al pla de vol d'una

aeronau militar, sobrevolant a baixa altura nuclis o zones habitades, o causant alarma social, o produint perturbacions a la població civil, sempre que no constitueixi un delictes».

Dos. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Són sancions disciplinàries extraordinàries:

La pèrdua de llocs a l'escalafó.
La pèrdua definitiva de l'aptitud aeronàutica.
La suspensió d'ocupació.
La separació del servei».

Tres. S'hi afegeix un article 19 bis, que queda redactat en els termes següents:

«La pèrdua definitiva de l'aptitud aeronàutica priva el sancionat de la seva aptitud per al vol en qualsevol tipus d'aeronau militar, sense que la pugui revalidar o renovar, i comporta l'anul·lació definitiva de les targetes o documents acreditatius de l'aptitud aeronàutica.

Aquesta sanció només es pot imposar als pilots d'una aeronau militar, quan incorrin en una responsabilitat disciplinària de les que preveu el número 8 de l'article 17 d'aquesta Llei».

Disposició addicional única. *Modificació del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat.*

El Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat, queda modificat de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«S'estableix un sistema d'indemnitzacions quan es produeixi la mort o danys físics o psíquics del personal relacionat a l'article 2, amb motiu de la seva participació en una operació de manteniment de la pau, d'assistència humanitària o en altres de caràcter internacional que el Govern hagi aprovat específicament a aquests efectes».

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Les indemnitzacions que estableix aquest Reial decret llei són aplicables a:

a) Els membres de les Forces Armades espanyoles que participin en les operacions que esmenta l'article 1, amb inclusió dels que, dependents del Ministeri de Defensa, formin part de la tripulació dels mitjans de transport en què es realitzin els desplaçaments.

b) Els membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat que participin en les operacions que esmenta l'article 1.

c) El personal de nacionalitat espanyola al servei de les administracions públiques, inclòs el que l'Estat hagi contractat a Espanya a títol individual, que es desplaci al territori en què es realitzi l'operació per participar-hi o que estigui destinat al territori esmentat».

Disposició final única.

No té caràcter de llei orgànica el contingut de la disposició addicional d'aquesta llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12869 *LLEI 12/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica la llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la finalitat d'adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Directiva 98/30/CE, del Parlament Europeu i del Consell de 22 de juny de 1998, relativa a normes comunes per al mercat interior del gas natural, va establir les bases per a la creació del mercat interior del gas a la Unió Europea. L'experiència adquirida amb aquesta Directiva va permetre identificar l'accés a la xarxa, l'accés a l'emmagatzematge, les qüestions de tarifació, la interoperabilitat de sistemes i els diferents graus d'obertura dels mercats entre estats membres com els principals obstacles per a la realització d'un mercat interior plenament operatiu i competitiu.

Per això, la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2003, va establir noves normes comunes per completar el mercat interior del gas natural, i va derogar la Directiva 98/30/CE. Els principals aspectes que preveu l'esmentada Directiva europea 2003/55/CE són les obligacions que els estats poden imposar a les empreses que actuen en el sector del gas natural per protegir l'interès econòmic general, les mesures de protecció del consumidor que es poden referir a la regularitat, a la qualitat i al preu dels subministraments, la supervisió de la seguretat de subministrament, l'obligatorietat de l'establiment de normes tècniques, la designació i les funcions dels gestors de xarxes de transport, de distribució, i la possibilitat d'explotació combinada de les dues xarxes, així com l'organització de l'accés a les xarxes.

La llei inclou mesures per aconseguir un mercat interior de gas natural plenament liberalitzat del qual pugui derivar més competència, reducció de preus, i millora en la qualitat del servei al consumidor final. Per això s'aprofundeix en el correcte funcionament de l'accés a les xarxes garantint la transparència, objectivitat i no-discriminació. Precisament per garantir l'absència de discriminació, una autèntica competència i un funcionament eficaç del mercat, a l'article 25, la Directiva estableix els aspectes que

han de supervisar, en cada Estat membre, les autoritats reguladores.

La llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i les seves disposicions normatives de desplegament, van establir el règim jurídic de les activitats de transport, distribució, emmagatzematge, regasificació i subministrament dels subjectes que intervenen en el sistema gasista, d'acord amb el que disposa la Directiva 98/30/CE, i van definir clarament les funcions i responsabilitats de tots els agents que intervenen en el sistema gasista.

Analitzada la normativa que regula el sistema gasista espanyol, tenint en compte el contingut de l'esmentada Directiva 2003/55/CE és necessari assenyalar que la major part de les disposicions que aquesta estableix estan incorporades a la legislació espanyola: llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la seva normativa de desplegament.

No obstant això, les obligacions de separació jurídica en el mercat liberalitzat de les activitats de transport, distribució, regasificació o emmagatzematge d'una banda, de les activitats de producció o subministrament de gas natural, de l'altra, i l'obligació de separació funcional que imposa la Directiva 2003/55/CE, exigeix l'adequació a l'esmentada Directiva del títol IV de la llei 34/1998, sobre ordenació del subministrament de gasos combustibles per canalització.

Per això, es modifica el capítol II del títol esmentat de la llei, es redefeixen les activitats dels diferents subjectes que actuen en el sistema gasista, s'estableix una separació jurídica i funcional de les anomenades «activitats de xarxa» de les activitats de producció i subministrament, i s'elimina la possible competència entre els distribuïdors i els comercialitzadors en el sector del subministrament amb la desaparició del sistema de tarifes i la creació d'una tarifa d'últim recurs a la qual es poden acollir els consumidors que es considerin en funció de la situació i evolució del mercat.

Es crea l'Oficina de Canvis de Subministrador, cosa que garanteix que el dret al canvi del subministrador dels consumidors de gas s'exerceixi sota els principis de transparència, objectivitat i independència.

Per garantir el correcte funcionament del nou model s'adapta el contingut del capítol III relatiu a la gestió tècnica del sistema i es reforça la independència del gestor tècnic del sistema, i del capítol IV relatiu a les activitats de regasificació, transport i emmagatzematge de gas natural, cosa que exigeix la separació jurídica i funcional d'acord amb el que estableix l'esmentada Directiva 2003/55.

A més es revisen les obligacions i els drets dels subjectes del sistema gasista que realitzen les activitats de distribució i subministrament de gas natural previstes als capítols V i VI, respectivament, de l'esmentat títol IV de la llei 34/1998.

D'altra banda, es fan les modificacions necessàries en el capítol V, per adaptar el règim econòmic del sector a la nova situació en la qual són els comercialitzadors els únics agents que realitzen el subministrament en condicions de lliure competència, amb les excepcions necessàries per al «subministrador d'últim recurs».

La llei adapta els articles de la llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en matèria de seguretat i diversificació de subministrament, d'acord amb les funcions assignades als diferents subjectes que actuen en el sistema gasista.

S'estableix un període transitori, fins a l'1 de gener de 2008, per a l'adaptació progressiva del model existent al nou model definit en aquesta llei.

A més, com a conseqüència del nou model establert per al funcionament del sistema gasista, és necessari actualitzar els termes dels articles 109, 110 i 115 de la llei en els quals s'estableix el règim sancionador per a les activitats del sector d'hidrocarburs.